

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXVI. De expeditione Valentis adversus Gotthos, & quales impietatis
poenas dederit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ρῶσεως εἰς πρᾶξι μαθητίας. ὁ δ' ἤκουσα δει. *A* à te exigam. Tum ille minas neutriquam reformidans, interfice, inquit, si in verbis meis mendacium fuerit deprehensum.

Κεφ. λβ.

Πεὶ ἡ βρετανίων ἡ σκυθίας ἰακίπια παρρησίας.

ΚΑΙ βρετανίων, παντοδαπῆ μὲν λαμπρύνοντο δόξῃ, πάσης δ' ἡ σκυθίας ὡς πόλεις δεξιεραικῶς ἰθύνειν ἀπεπισυμένοντο, ἐπύρσευζε τε τὸ ζήλω τὸ φρονημα, ἡ τῆς τῆς δογματῶν διαφθορᾶν, καὶ τῶς ἡ τῶν ἁγίων ἀδυναμίας τὴν ἀλάθειαν ἡλεγξέ, καὶ μὴ ἔθειότατε δαβιδ' ἐβόα, ἐλάληεν ἐν τοῖς μαρτυροῖς σε ὀναλίον βασιλείων, καὶ οὐκ ἠχυνόμην.

Κεφ. λγ.

Πεὶ ἡ κατὰ γότθων ἀλάθειαν ἡ φρονησίας, ἡ ὅσων ἔτις ἡ ἀσθεσίας δικαιο.

ΟΔὲ τῶν συμβέβλων ἐκείνων τῶν δόξων καταφρονησίας, τῶ μὲν στρατιῶν εἰς τῶν παρατάξιν ἀεὶ ἐπέμψεν αὐτὸς ἡ ἐν τινὴ κώμη καθήμενον, τὴν νίκην ἀεὶ σέμενον. οἱ δ' ἡ στρατιῶται τῶν βαρβάρων ἐκ ἐνεγκόντες τὴν ῥύμην, ἐπράποντο καὶ κατεκτείνοντο διωκόμενοι. καὶ οἱ μὲν ἐφυγον ἡ τὰ χεῖρα, οἱ δ' ἡ κατὰ κράτος ἐδίωκον. κατὰ λαβόντες ἡ τὴν κώμην ἐκείνην οἱ βαρβάροι, ἐθα ὁ ἀλάης τὴν ἡπταν μεμαθηκῶς ἐπειράθη λαθεῖν, πύρρεμ-θαλόνητες, ἐνέπεισαν σὺν τῇ κώμῃ καὶ τὸν τῆς ἀσθεσίας ἀνίπαλον. ἔτω μὲν ἐν ἐκείνος, καὶ τῶ παρῶντι βίῳ ποίησεν ἔτις ἐν ἔπλημμελήσεν.

Κεφ. λδ.

Πεὶ οἱ γότθοι τῆς ἀρειανικῆς μετὰ λαχρὸν πλάνης.

ΕΓΩ δὲ ἀεὶ ἐργον νομίζω, διδάξαι τὰς ἀγνοήσας, ὅπως οἱ βαρβάροι τὴν ἀρειανικὴν εἰσεδέξαντο νόον. Ὅτε τὸν ἴσον διαβάλλες, πρὸς τὸν ἀλάθειαν τὴν εἰρήνην ἐπέειπαντο, τμημαῦτα παρὰν ἀδύοξιν ὁ δὲ συνυμνοῦν, ὑπέθετο τῶ βασιλεῖ πείσαι ἀπὸ κοινωνησαστὲς γότθους. πάλαι γὰρ τὰς τῆς θεογνωσίας ἀκτῆας δεξάμενοι, τοῖς ἀποστολικῶς ἐνεπέφοντο δόγμασι. βεβαυδέρων γὰρ, ἐφθ, τὸ κοινὸν ἡ φρονηματῶ, τὴν εἰρήνην ἐργάσειαν ταύτην ἐπαύεσας τὴν γνώμην

CAP. XXXV.

De Vetraniis Episcopi Scythia in loquendo libertate.

SED & Vetrano, vir omnium virtutum genere exornatus, qui totius Scythiae pontificatum gerebat, animum suum divino zelo succendit, & Valentem ob doctrinae pravitatem & ob iniquas Sanctorum vexationes, coram redarguit, cum sanctissimo Davide clamans: Loquebar de testimoniis tuis in conspectu Regum, & non confundebatur.

CAP. XXXVI.

De expeditione Valentis adversus Gothos, & quales impietatis poenas dederit.

AT Valens, spretis optimis illis Confiliariis, exercitum quidem praemisit ad praelium: ipse vero in quadam vico residens, victoriam expectabat. Sed cum milites impetum Barbarorum sustinere non potuissent, in fugam versi sunt, & à Barbaris insequentibus caedebantur. Et ipsi quidem contentissimo cursu fugiebant: Barbari vero totis viribus instabant. Cumque ad vicum pervenissent, in quo Valens, audita suorum clade, occultare se nitebatur: injecto igne, illum pietatis hostem simul cum vico incendunt. Hoc modo Valens, in hac etiam vita scelerum suorum poenas dedit.

CAP. XXXVII.

Quomodo Gothi in Arianam haeresin delapsi sint.

EGO vero operae pretium facturus mihi videor, si ignarus docuero, qualiter Barbari Arianam haeresin amplexi sint. Quo tempore Gothi Istrum trajicientes, foedus cum Valente percusserunt, abominandus ille Eudoxius, qui tum aderat, suggestit Imperatori, persuadendum esse Gothis, ut cum ipso communicarent: Nam cum diu antea divinae cognitionis radiis illustrati essent, in Apostolica doctrina semper fuerant innutriti. Quippe, ajebat Eudoxius, unius dogmatis comunio pacem firmiter efficit. Quod consilium cum approbasset